

καιολογεῖται ἂν ὀδηγῇ εἰς ὕψηλότεραν γεωργικὴν καὶ βιομηχανικὴν παραγωγὴν ἢ εἰς ἄλλους τρόπους αὐξήσεως τοῦ καλῶς ἔχειν τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τὰ ἐπιτευχθῆ αὐτὸς ὁ σκοπὸς ἢ ἀνάπτυξις αὐτὴ πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἄλλας πράξεις ἀναγκαίουσας νὰ χρησιμοποιοῖται τὸ ὕδωρ ἀποτελεσματικῶς. Τοῦτο καλῶς ἀπεικονίζεται εἰς τὴν γεωργίαν. Μία ἀπὸ τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς γεωργικῆς ἐπιστήμης εἶναι ἡ ἐνδοδράσις, δηλ. ἡ ταυτόχρονος χρησιμοποίησις ὅλων τῶν παραγόντων τῆς παραγωγῆς εἰς ἄλφα τεμάχιον γῆς καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀποδώσῃ πολὺ περισσοτέραν ἔσοδεῖαν παρὰ ἂν αὐτοὶ οἱ παράγοντες ἐχρησιμοποιουντο χωριστὰ καὶ ἐπὶ διαφόρων τμημάτων ἐδάφους.

Ἐπαρκὲς ὕδωρ χορηγούμενον εἰς τὸν πρέποντα χρόνον μᾶς δίδει καλὴν ἔσοδεῖαν. Ἐὰν φυτεύσωμεν σπόρους ὕψηλότερας ἀποδόσεως θὰ ἔχωμεν μεγαλυτέραν ἔσοδεῖαν ἐφ' ὅσον καὶ τὸ ἔδαφος ἔχει τὰ ἀναγκαίοντα θρεπτικά στοιχεῖα. Συνήθως πρέπει νὰ προστίθενται ἄζωτοδχα καὶ φωσφορικά λιπάσματα εἰς μεγάλα ποσότητος διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν μεγίστην ἀπόδοσιν. Ἡ γονιμότης ὅμως αὐτὴ ἀπειλεῖται ἀπὸ τὰ ζιζάνια τὰ ὅποια μοιράζονται τὴν καλλιέργειαν μὲ τὸν γεωργὸν καὶ διὰ τὰ τὴν ἔχει ὁ τελευταῖος ὅλην πρέπει νὰ τὰ καταπολεμήσῃ.

Ἐξ ἄλλου αἱ δυνατότητες διὰ διπλὴν ἢ τριπλὴν καλλιέργειαν εἰς ἓνα διηνεκὲς σύστημα ἀρδεύσεως δὲν θὰ πραγματοποιηθοῦν ἂν ὁ γεωργὸς δὲν ἔχει τράκτερ καὶ ἄλλα γεωργικὰ ἐργαλεῖα διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ προπαρασκευάσῃ τὸν ἄγρὸν μεταξὺ τοῦ συντόμου διαστήματος ἔσοδεῖας —φυτεύματος.

Διὰ τὰ ἀντιμετωπισθοῦν αἱ δαπά-

ναι τῶν νέων συστημάτων ἀρδεύσεως ὁ γεωργὸς πρέπει νὰ ἀποδίδῃ κατὰ πολὺν περισσότερον ἀνὰ πλεθρικὸν πόδα ὕδατος ἀπὸ τὸ παρελθόν. Τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ μόνον διὰ ὅλοι οἱ παράγοντες τῆς παραγωγῆς εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ ἔχει διδαχθῆ πῶς νὰ τοὺς χρησιμοποιοῖται ἀποτελεσματικῶς. Τὰ ἀνθρώπινα, ἐκπαιδευτικά, κοινωνικά προβλήματα μεταδόσεως τῆς ἀναγκαίας γνώσεως εἰς τὰ ἑματομύρια τῶν γεωργῶν εἶναι τεράστια. Τὸ ἔργον τοῦ ἀνασχεδιασμοῦ τῶν μεθόδων παραγωγῆς αἱ ὁποῖαι στενῶς συνδέονται μὲ τοὺς τρόπους ζωῆς καὶ τὴν ὑπερπληθυσμὸν τῆς πολιτικῆς ἀντιστάσεως καὶ τῶν φραγμῶν τῆς παραδόσεως εἰς τὴν ἀλλαγὴν εἶναι τὸ περισσότερο δύσκολον πρόβλημα. Ἀναφαβητισμός, κακὴ διατροφή, ἀσθένεια, πτωχεία, τόσον ἀπαιτητικὴ ὥστε ὁ γεωργὸς νὰ μὴ τολμᾷ νὰ διακινδυνεύῃ νεωτερισμοὺς διότι ἀποτυχία σημαίνει δι' αὐτὸν καταστροφὴν. Μικραὶ καὶ κατεσπαρμέναι ἰδιοκτησίαι γῆς, συστήματα ἐκμισθώσεως γῆς καὶ φορολογίας τὰ ὅποια ἀποθαρρύνουν τὴν πρωτοβουλίαν, τρομεραὶ δυσχέρειαι ἐξευρέσεως δανείου μὲ λογικὸν τόκον, πτωχὰ συστήματα ἐμπορίας καὶ ἐναποθηκεύσεως, διαχειριστικαὶ ἀνικανότητες καὶ διαφθορά, ἑλλειψις ἐκπαιδευμένων ἐκπαιδευτῶν καὶ γεωργικῶν συμβούλων, ἀνεπαρκεῖς κρατικαὶ ὑπηρεσίαι διὰ γεωργικὰς ἐρεῦνας, ἐκπαιδευσιν, βελτιώσεις καὶ ἔλεγχον τῶν ἀσθενιῶν μὲ φορέα τὸ ὕδωρ—ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ ὑπερπληθηθοῦν ἐφ' ὅσον αἱ ἐπενδύσεις διὰ πηγὰς ὕδατος εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας ἤθελον ἐπιφέρει πράγματι εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα.